

[Udenrigsministeren.]

Tings Finansudvalg. I Overensstemmelse hermed vil Spørgsmaalet om den fortsatte Indehavelse af disse to særlige Hverv ogsaa være at afgøre efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg. Jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind paa denne Side af Sagen.

Hele dette Spørgsmaal om udenrigsministerielle Tjenestemænds Adgang til Bihverv har, som det vil være dette høje Tings Medlemmer bekendt, været Genstand for en Del Debat i det andet høje Ting. Jeg har derfor ment, at det var rigtigt, at jeg benyttede den Lejlighed, der er givet mig ved Forslagets Forelæggelse for dette høje Ting, til at give en Redegørelse for, hvorledes Sagen har udviklet sig Trin for Trin i det mig underlagte Ministerium, og for min egen Stilling til den.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til imødekomende og hurtig Behandling. Det er jo saaledes, at hvis Lovforslaget ikke bliver vedtaget her i Tinget inden den 1. April, staar vi paa Bar Bund med Hensyn til Raadgiveren i Folketret. Det er derfor mit Haab, at det høje Landsting vil følge det andet høje Ting og vedtage Lovforslaget.

Birke: Selv om dette lille Lovforslag er enstemmigt vedtaget af det andet høje Ting, har det, som det ogsaa fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser, ikke haft nogen let Gang. Det blev første Gang fremsat i Folketinget den 31. Januar 1923, men naaede ikke til endelig Behandling i den daværende Samling. Det blev derfor atter fremsat ved Begyndelsen af indeværende Samling. Grunden til denne langsomme Behandling af et saa lille Lovforslag var navnlig Forslagets § 1. Det er den Paragraf, der omhandler den faste Ansættelse i Udenrigsministeriet af en Raadgiver i Folketret. Denne Post ansaa nemlig Forenklingsskommissionen i sin Tid for overflødig, og denne Anskuelse fandt Tilslutning i det daværende Folketingsudvalg. Men den højtærede Udenrigsminister udtalte sig stærkt derimod, og Resultatet blev, at der ved Loven af 30. Juni 1927 om Ændring i Lov af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten blev vedtaget et Kompromis, nemlig det, at Posten midlertidig blev opretholdt indtil Udgangen af Marts 1929. Da Sagen den Gang var til Behandling i det høje Landsting, blev denne Posts Nedlæggelse beklaget fra flere Sider, og den højtærede Udenrigsminister bebudede ogsaa, at han senere vilde stille Forslag om

den permanente Opretholdelse af nævnte Post. Det er det, der er sket ved Lovforslagets § 1. Da jeg er ganske enig med dem, der anser en saadan Post for paa krævet, kan jeg give denne Paragraf min Tilslutning.

Jeg kan ligeledes, og paa det bedste, anbefale Lovforslagets §§ 2 og 3, som gaar ud paa, at der akkrediteres en udenrigsministeriel Embedsmand i 3die Lønningsklasse ved Folkeforbundet i Genève og for at muliggøre dette og spare Penge at oprette en Post som Embedsmand i 4de Lønningsklasse i Stedet for en ny Post i 3die Lønningsklasse. Jeg anser en fast Repræsentation ved Folkeforbundet i Genève for meget betydningsfuld. Det er efter min Mening ganske nødvendigt, at Danmark indretter sig dernede paa samme Maade, som flere andre smaa Stater har gjort det, nemlig ved at have en fast Repræsentation, saaledes at alle de internationale Opgaver, der kommer frem, og hvis Antal stadig stiger, kan blive behandlet af en Embedsmand dernede, en Embedsmand, som kan være i stadig Kontakt baade med Generalsekretariatet og med det internationale Arbejdsbureau. Det Arbejde, jeg har været med til som Medlem af den danske Delegation, har givet mig det bestemte Indtryk, at det vil være gavnligt og heldbringende for Danmark at have en saadan Post, og derfor hilser jeg navnlig denne Del af Lovforslaget med stor Glæde.

Men saa er der jo en § 4 i Lovforslaget. Denne Paragraf har, saaledes som det ogsaa fremgik af den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, en særlig Forhistorie, men det har den højtærede Minister jo gjort nærmere Rede for, saa det skal jeg ikke fordybe mig i. Jeg vil kun sige, at naar nu Resultatet af denne Drøftelse af Spørgsmaalet om de udenrigsministerielle Tjenestemænds Adgang til Bihverv har faaet Udtryk i dette Lovforslag i Form af en Bestemmelse, som man er enig om fra alle Sider, kan jeg tiltræde den foreslaaede Redaktion af denne Bestemmelse og anbefale den til Vedtagelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale hele Lovforslaget til en villig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Bramsnæs: Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, og jeg kan ogsaa anbefale det til hurtig Fremme i det høje Ting. Jeg anser det ligesom den ærede foregaaende Taler for at være meget nyttigt, at der ansættes en fast Mand ved